

Както виждате на обр. 2, тя се много различава отъ сегашнитѣ риби. Вмѣсто перки, има два чифта влакновидни двигателни органи, съ които плува.

Обр. 3.

Подобна на тази риба е малката рибка, наречена *протоптерусъ*, която достига на дължина едва 7 см.

и живѣе въ рѣкитѣ на Африка (обр. 3). Въ Австралия се вѣди друга риба, наречена *цератодусъ*, която, за разлика отъ споменатитѣ две риби, е снабдена съ удобни за плаване перки (обр. 4).

Изобщо, тия чудновати риби сж рѣдкостъ и представятъ голѣмъ интересъ по начина на живота си, нѣщо, което се дължи на особеното имъ устройство на дихателнитѣ органи. У тѣхъ плавателниятъ мѣхуръ е превърнатъ въ една или две торбички. Отъ тия торбички води едно кжсо каналче, което се открива до смилателния каналъ.

Тѣзи риби иматъ, както всички други, хриле, които имъ служатъ за дишане въ водата. Виждате до-тука, че не казахме нищо особено. Но ето кое е интересното. Нека си представимъ, че сме край плиткитѣ брѣгове на Мисисипи. Водитѣ й, следъ изобилни дъждове, прииждатъ и се разливатъ по низкитѣ мѣста. Следъ оттеглянето на водитѣ се образуватъ блата, въ които оставатъ разни водни животни въ това число и риба. Подъ палещето лѣтно слънце водата отъ блатата се изпарява и почва да пресъхва. Настѣпва печалниятъ край на всички рѣчни животни, които по неволя трѣбваше да се раздѣлятъ отъ буйнитѣ води на Мисисипи. Едно по едно почватъ да измиратъ. Обаче, не такава сждба иматъ лепидосирѣнитѣ. Съ двигателнитѣ си органи тѣ много майсторски се заравятъ въ тинята, държатъ главата си навънъ и почватъ да дишатъ съ по-